

Arrest

nr. 234 616 van 30 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Bagdad, Centraal-Irak, waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Irak woonde. U heeft uw middelbare studies beëindigd en startte nadien uw eigen handelszaak in keukenmateriaal. U bent gehuwd met H. A.-S. met wie u twee dochters en één zoon heeft. Uw echtgenote en kinderen verblijven momenteel nog steeds in Bagdad.

In Irak kende u problemen met de militie van Hezbollah, waardoor u besloot het land te verlaten. Op 3 maart 2016 verliet u Bagdad en vluchtte u naar Iraaks-Koerdistan. Op 22 maart 2016 verliet u Irak definitief en reisde u naar Turkije, waar u verbleef alvorens naar Griekenland te vertrekken. Op 9 april 2016 kwam u toe in Griekenland, waar u enkele dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 1 juni 2018 werd u vervolgens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend en kreeg u een Griekse verblijfsvergunning van drie jaar. Gedurende het eerste anderhalf jaar van uw verblijf in Griekenland verbleef u op het eiland Lesbos, hierna verbleef u tot aan uw vertrek uit Griekenland in het vluchtelingenkamp Koutsochero, in de regio van Larissa. In Griekenland kende u psychische problemen, waarvoor u onderzocht werd door een dokter en psychiater en waardoor zij u medicatie, o.a. kalmeringsmiddelen, hadden voorgeschreven. U diende een hele lijst aan medicatie te nemen. Na 2,5 jaar kreeg u deze medicatie echter niet meer gratis van de Griekse autoriteiten en diende u deze zelf te kopen, hetgeen u niet kon doen aangezien dit heel kostelijk was.

In het opvangcentrum waar u verbleef in Koutsochero waren er echter veel problemen. Zo werden er kinderen verkracht, werden caravans in brand gestoken en was er drugs- en wapenhandel. De Afghanen controleerden het kamp en elke dag waren er problemen, ruzies en conflicten. U bemoeide zich hier echter niet mee en bleef altijd binnen in uw caravan. Eén keer had u twee Koerden gezien die wapens verkochten en een pistool aan het testen waren, waarna zij u bedreigden als u iets tegen de politie zou zeggen. Er was bovendien geen politie of veiligheidsdienst in het opvangcentrum en de Grieken boden jullie ook geen bescherming tegen de problemen in het opvangcentrum. In het opvangcentrum was er een Irakees gezin, waarvan de man in Duitsland verbleef, waardoor de Afghanen iets met de vrouw wilden doen. U had echter een goede relatie met het gezin, waardoor zij u altijd probeerden lastig te vallen en te bedreigen omdat zij vonden dat zij door u niets met die vrouw konden doen. In de laatste periode waren er veel problemen tussen de Afghanen en de Koerden, waarbij de Koerden tijdens een gevecht vijf Afghanen met messen hebben verwond. In de buurt van uw caravan werd een Afghaan in zijn buik gestoken, waarop één van de Koerden zich in uw caravan besloot te verschuilen. Toen hij uw caravan opnieuw verliet, hadden de Afghanen dit opgemerkt. Hierop kwam één van de Afghanen naar uw caravan om u te bedreigen, zo zette hij zijn mes tegen uw hals en zei hij dat hij u zou vermoorden als zijn vriend zou sterven. Na het incident had u een politieagent in het opvangcentrum aangesproken, die u had aangeraden om op het politiekantoor een klacht te gaan indienen. Uit schrik om vermoord te worden, durfde u dit echter niet te doen. Uit schrik dat ze u iets zouden aandoen besloot u Griekenland vier à vijf dagen later te verlaten. Op 17 september 2019 verliet u Griekenland en reisde u met het vliegtuig naar Frankrijk, vanwaar u vervolgens met de bus verder reisde naar België. U kwam hier aan op 18 september 2019 en diende op 23 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, medische attesten uit Griekenland, een badge van uw vrijwilligerswerk in Griekenland, een lidkaart van de Iraakse kamer van koophandel en badges van uw opvangcentra. Eveneens legt u een kopie voor van volgende documenten: een visitekaartje van een psycholoog en een medisch attest uit België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het door u voorgelegde attest blijkt immers dat u psychische problemen zou hebben (CGVS, p. 11-12). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten, om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen en werd u een pauze verleend op het moment dat u daar nood aan had (CGVS, p. 2-3 en 11-13). Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in juni 2018 de subsidiaire beschermingsstatus hebt verkregen in Griekenland (CGVS, p. 7-8).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u in eerste instantie gelden dat er in uw opvangcentrum veel problemen waren en de situatie er onveilig was, zo haalt u aan dat kinderen er verkracht werden, caravans in brand gestoken werden, er drugs- en wapenhandel was en er constant ruzies en conflicten waren (CGVS, p. 8). Deze elementen hebben enkel betrekking op de algemene situatie in het opvangcentrum en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om in uw hoofde te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dat de Griekse autoriteiten jullie aan jullie lot zouden overlaten en niet tussenbeide zouden komen om deze problemen op te lossen is bovendien louter een blote bewering die u verder op geen enkele manier kan staven. Hiernaast haalt u ook nog aan dat u in het opvangcentrum persoonlijk door Afghanen bedreigd werd nadat een Koerd die een Afghaan neergestoken had zich in uw caravan was komen verschuilen (CGVS, p. 8-10). Hoewel dit een betreurenswaardig incident is, dient hier desalniettemin bij opgemerkt te worden dat het hier enkel een eenmalig incident betreft en u hierna niets meer gehoord hebt van de persoon die u bedreigd zou hebben. Een dergelijk incident had bovendien eender waar kunnen gebeuren en geen enkel land kan hier een absolute bescherming tegen bieden. Daarenboven bent u in Griekenland geen aangifte gaan doen van dit incident. U geeft hierbij aan dat u uit schrik om vermoord te worden niet naar het politiekantoor durfde te gaan om een klacht in te dienen (CGVS, p. 10). Dat u zelfs niet geprobeerd hebt om een klacht te gaan dienen, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees. Indien u de dreigementen van de Afghaan daadwerkelijk dermate ernstig vond kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervoor een aangifte zou gaan indienen en de bescherming van de Griekse autoriteiten zou inroepen. Dat u in de mogelijkheid was om beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten blijkt bovendien uit het gegeven dat een politieagent in het opvangcentrum u zelf had gezegd om op het politiekantoor een klacht te gaan indienen (CGVS, p. 10). Gelet op bovenstaande bevindingen kan er bijgevolg geenszins gewag gemaakt worden van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In tweede instantie haalt u aan dat u in Griekenland psychische problemen had en u hiervoor een hele lijst aan medicatie diende te nemen. Na 2,5 jaar zou u deze medicatie echter niet meer gratis gekregen hebben en diende u nadien zelf in te staan voor de aankoop van medicatie, hetgeen echter te kostelijk was voor u (CGVS, p. 11-12).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen die u ondervonden zou hebben op het vlak van medische zorgen, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Toch blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland in de mate van het mogelijke tegemoet komt aan de noden van verzoek om internationale bescherming en personen die internationale beschermingen genieten. Zo kreeg u tijdens uw verblijf in Griekenland een financiële ondersteuning van €150 per maand en mocht u na de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus nog tot aan uw vertrek uit Griekenland, gedurende een periode van meer dan een jaar, in een opvangcentrum verblijven. Uit uw verklaringen blijkt bovendien ook dat u wel degelijk medische hulp hebt gekregen in Griekenland, zo werd u op kosten van de Griekse autoriteiten onderzocht door een dokter en psychiater en kreeg u gedurende 2,5 jaar ook gratis medicatie van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11-12). Hieruit blijkt dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Dat u, die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, na 2,5 jaar zelf diende (bij) te betalen voor uw medicatie is niet abnormaal. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen ook dat u verder geen onderzoek heeft gedaan naar of contact opgenomen heeft met organisaties die u eventueel konden bijstaan bij het bekomen van uw medicatie (CGVS, p. 13).

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op het door u voorgelegde attest betreffende uw psychische problemen. Uit het verslag blijkt dat u in symptomen vertoont van een traumatisch verleden en u hiervoor momenteel in behandeling bent bij een psycholoog. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen. Voor de beoordeling van medische problemen an sich, dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op uw identiteit, nationaliteit en verblijf in Griekenland, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de

status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u de subsidiaire beschermingsstatus geniet in Griekenland en dat u niet teruggeleid kan worden naar Irak, doch wel naar Griekenland.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

*"Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).
Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4,48/7 en 57/6 § 3,3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;
Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, principes van machtsoverschrijding ;
Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)
Schending van artikel 4 Van de Charte ;"*

2.2. De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in dit geval de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Bijgevolg onderzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt.

De zorgvuldigheidsplicht vereist dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voorbereidt en deze stoelt op een correcte feitenvinding

2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke

bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Volgens het “Eurodac Search Result” en haar verklaring (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 - 8) werd aan de verzoekende partij reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar, en dit in juni 2018 (subsidiare beschermingsstatus volgens de verklaringen van de verzoekende partij). Tijdens het persoonlijk onderhoud, in aanwezigheid van haar advocaat, heeft de verzoekende partij dit gegeven niet betwist.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

2.4. De verzoekende partij stelt dat haar dossier oppervlakkig is onderzocht en zij houdt voor dat zij geen toegang meer kreeg tot de medische behandeling die zij in Griekenland behoefde omdat alle tussenkomsten in medicatie en behandeling werden stopgezet. De verzoekende partij verklaarde dat de kosten van de medische behandeling te duur waren om toegang tot de gezondheidszorg te verkrijgen.

De verzoekende partij gaat in op de volgens haar slechte leefomstandigheden in Griekenland. Zij stelt onder meer:

“Dat het CGVS de problematiek van de verzoekende partij betwijfelt en minimaliseert ondanks het feit dat de verzoekende partij in Griekenland geconfronteerd werd met gebrek aan noemenswaardige logeerplaats, voeding, zorgen, mogelijkheid om de taal te studeren, mogelijkheid om tot een werk te geraken, discriminatie, racisme en uiteindelijk fysiek geweld vermits zij met een mes bedreigd werd. Zij heeft aangegeven dat de levensomstandigheden in Griekenland heel slecht waren, dat de veiligheid er niet verzekerd werd en dat zij slachtoffer werd van geweld.

(...)

Dat zij van haar verblijf in Griekenland een trauma overhoudt die haar reeds bestaande trauma te wijten aan haar leven in Irak nog verergerd heeft.

Dat zij in Griekenland te kampen had met een Jungle waar de sterksten onverhinderd de baas speelden...

Dat de verklaringen van de verzoekende partij geenszins blote beweringen zijn doh integendeel gesteund worden door deugdelijke informatiebronnen.

Dat het bewijs dat de Griekse staat in haar plichten faalt ivm asielprocedure en migratie blijkt uit het recent verslag van de Belgische rapporteur De Sutter, daterende van maart 2019;”

Vervolgens citeert de verzoekende partij een rapport van de rapporteur De Sutter van de Raad van Europa, daterend van 4 maart 2019, en verwijst zij naar persberichten die handelen over de algemene leefomstandigheden in Griekenland. Zij verwijst naar rechtspraak van het Hof van Justitie, waaronder het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij onder meer medische attesten uit Griekenland voorlegde met een bewijs dat zij gedurende een lange periode medische zorg toegewezen kreeg in Griekenland (lijst genomen medicatie: sinds 3 december 2016 tot al zeker 26 april 2018 en een medisch attest van een Belgische psycholoog). Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij in 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland. De verzoekende partij verklaarde dat zij op 1 juni 2018 internationale bescherming verkreeg.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij, samen met een aanvullende nota, een attest neer van 6 december 2019 waaruit blijkt dat zij traumatische belevenissen kent en dat zij wordt opgevolgd door een psycholoog in België.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal het nodig achtte bepaalde bijzondere procedurele noden in acht te nemen. De bestreden beslissing motiveert verder, onder meer over de psychologische problemen van de verzoekende partij, als volgt:

“In tweede instantie haalt u aan dat u in Griekenland psychische problemen had en u hiervoor een hele lijst aan medicatie diende te nemen. Na 2,5 jaar zou u deze medicatie echter niet meer gratis gekregen hebben en diende u nadien zelf in te staan voor de aankoop van medicatie, hetgeen echter te kostelijk was voor u (CGVS, p. 11-12).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen die u ondervonden zou hebben op het vlak van medische zorgen, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Toch blijkt uit uw verklaringen dat Griekenland in de mate van het mogelijke tegemoet komt aan de noden van verzoek om internationale bescherming en personen die internationale beschermingen genieten. Zo kreeg u tijdens uw verblijf in Griekenland een financiële ondersteuning van €150 per maand en mocht u na de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus nog tot aan uw vertrek uit Griekenland, gedurende een periode van meer dan een jaar, in een opvangcentrum verblijven. Uit uw verklaringen blijkt bovendien ook dat u wel degelijk medische hulp hebt gekregen in Griekenland, zo werd u op kosten van de Griekse autoriteiten onderzocht door een dokter en psychiater en kreeg u gedurende 2,5 jaar ook gratis medicatie van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11-12). Hieruit blijkt dat er wel degelijk nota werd genomen van uw medische toestand en men u in de mate van het mogelijke probeerde bij te staan. Dat u, die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, na 2,5 jaar zelf diende (bij) te betalen voor uw medicatie is niet abnormaal. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen ook dat u verder geen onderzoek heeft gedaan naar of contact opgenomen heeft met organisaties die u eventueel konden bijstaan bij het bekomen van uw medicatie (CGVS, p. 13).

U toont derhalve niet concreet aan dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen waaronder de gezondheidszorg. U maakt zodoende niet aannemelijk dat uw situatie aldaar de hogergenoemde drempel inzake zwaarwegendheid zou bereiken.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op het door u voorgelegde attest betreffende uw psychische problemen. Uit het verslag blijkt dat u in symptomen vertoont van een traumatisch verleden en u hiervoor momenteel in behandeling bent bij een psycholoog. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw medische problemen. De door u aangehaalde medische problemen kunnen niet volstaan om de erkenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen.”

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 12 december 2019 blijkt dat de verzoekende partij uitvoerig is ondervraagd geweest over de bedreiging die zij ervaarde, maar dat de commissaris-generaal het onderzoek naar de medische problematiek beperkt doorvoerde (p. 11-13 notities van het persoonlijk onderhoud).

De verzoekende partij verklaarde, na meer dan 2,5 jaar medicatie te verkrijgen, dat de Griekse autoriteiten hun tussenkomsten hadden stopgezet sedert begin 2019, dat zij heeft getracht zelfmoord te plegen, dat zij de zorgverlening (medicatie, dokters, psychiaters) en medische behandeling niet kon betalen omdat deze te duur waren en "*heel kostelijk*", en dat zij thans medisch behandeld wordt in België. De maandelijks vergoeding van 150 Euro was onvoldoende. Er werd haar geen verdere preciseringen gevraagd zodat de Raad onwetend is over de verhouding van de maandelijks uitkering en de kost van de medische zorgverlening die de verzoekende partij behoeft.

2.6. Ofschoon benadrukt dient te worden dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, kan niet worden ontkend dat, blijkens de door de verzoekende partij geciteerde informatie (rapport De Sutter), personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in penibele (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met talrijke belemmeringen met betrekking tot de toegang tot de gezondheidszorg. De verwerende partij brengt geen informatie bij over de leefomstandigheden in Griekenland.

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij met medische problemen kampt.

De ernst van de verklaringen van de verzoekende partij over het gebrek aan toegang tot de Griekse gezondheidszorg werd amper onderzocht. De commissaris-generaal geeft louter te kennen dat dit "*louter*" problemen zijn van socio-economische aard en gaat ervan uit dat de gratis behandeling in het verleden maar zelf moet betaald worden met de maandelijks vergoeding die de verzoekende partij kreeg zonder te weten of deze behandeling dermate kostelijk is dat deze een ernstige belemmering vormt voor de toegang. Terwijl vaststaat of niet weerlegd wordt dat de verzoekende partij op 1 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland, en na de toekenning van de internationale bescherming nog tot 17 september 2019 in Griekenland bleef.

De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het kwetsbaar profiel van de verzoekende partij en diens nood aan bijstand, en dient zich ervan te vergewissen dat de verzoekende partij in staat is om zich in Griekenland de nodige (medische) hulp toe te eigenen en in haar elementaire levensbehoeften te voorzien, temeer uit de beschikbare informatie blijkt dat de toegang tot de socio-economische en medische hulp in Griekenland voor de personen aan wie internationale bescherming werd toegekend niet altijd vlekkeloos verloopt.

2.7. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht, en met name de door dat recht erkende grondrechten, in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Het Hof van Justitie benadrukt evenwel in de punten 89 en 90 van het bovenvermeld arrest dat deze tekortkomingen alleen onder artikel 4 van het Handvest - dat gelijkstaat aan artikel 3 van het EVRM - vallen, als ze een "*bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid*" bereiken. Of dat zo is, hangt af van alle omstandigheden van het geval. De drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van de betrokken lidstaat ertoe leidt dat iemand die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn eigen wil en keuzes om, terechtkomt in een "*toestand van zeer verregaande materiële deprivatie*", waardoor hij niet kan voorzien in zijn belangrijkste basisbehoeften, zoals wonen, eten en zich wassen, en waardoor zijn lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden geschaad of zijn leefomstandigheden mensonwaardig zouden worden.

Het bestaan van de uitzonderlijke omstandigheden, in dit geval de toegang tot de Griekse gezondheidszorg, werd niet afdoende onderzocht. Ook de verwijzing in de bestreden beslissing dat de

verzoekende partij geen beroep zou gedaan hebben op steun van de Ngo's overtuigt de Raad niet. Immers verklaarde de verzoekende partij dat zij nog hulp had gezocht bij een verpleger die haar zei dat ze niets kon doen, terwijl de andere organisaties te ver waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Het komt de Raad niet toe dit te onderzoeken. De commissaris-generaal verschaft hierover niet de minste informatie zodat er geen aanwijzing voorhanden is om de geloofwaardigheid in vraag te stellen.

De zorgvuldigheidsplicht, samen gelezen met de materiële motiveringsplicht, is geschonden.

Het middel is in de hierboven beschreven mate gegrond.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN